

TEREMTŐ LÉLEK

LEVÉL A VERESEGYHÁZI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG ÉLETÉRŐL

XI. évfolyam 9. szám

2011. október

OKTÓBER A RÓZSAFÜZÉR HÓNAPJA

Az egyházi év liturgiájában létezik egy ünnep, amely kifejezetten a rózsafüzérhez kapcsolódik: október 7., a Rózsafüzér Királynéjának ünnepe. Ennek gyökere 1571. október 7-ig nyúlik, a keresztény seregek törökök feletti lepantói tengeri győzelmének napjáig, melyet V. Piusz pápa és a hívő nép Szűz Mária különös segítségének tudott be. Nemzeti történelmünk feljegyzi, hogy Hunyadi János, a nagy törökverő állandóan kardjára csavarva hordta a szentolvasót. A nándorfehérvári és egyéb győzelmeit is a rózsafüzér segítségének tulajdonította. II. Rákóczi Ferenc hadvezér kezében is naponta ott volt a rózsafüzér, és rendszeresen el is végezte. A török veszedelem idején a mi vidékünkön 1716-ban Péterváradnál is a rózsafüzér imádsága segítette győzelemre a keresztény seregeket.

Egyházunk a hálás megemlékezés jegyében nemcsak ezen az ünnepen, hanem egész hónap folyamán fokozottan ajánlja a közös rózsafüzér imádságot. Utánozzuk Máriát, amint Fia életének eseményeit „emlékezetébe véste és szívében gyakran gondolkodott rajtuk”(Lk 2,19). A Szentatya figyelmeztet: „A szentolvasó ismétlődésével előfeltételezi a Megváltó és a Szűzanya iránti élő hitet és őszinte szeretetet”. Hasonlóan Prohászka Ottokár püspök is kiemeli: „Ő, ha tudnánk hitből imádkozni! Hitből imádkozunk, ha Krisztusban elmélyedünk. Ezt tesszük a rózsafüzérben, melynek legfőbb kelléke, hogy elmondása közben az illető hitcikkelyekkel foglalkozunk. Krisztus személye, élete, halála, a benne megnyilatkozó szeretet és fájdalom, az ő küzdelme és győzelme lebeg szemeink előtt.” Amikor a keresztény a rózsafüzért imádkozza, vagyis elkíséri Máriát élete különféle mozzanataiban, akkor megsejt valamit a Szent Szűz szívét eltöltő érzelmekből, hiszen ő tanúja és gyakran főszereplője volt ezeknek a titkoknak. A rózsafüzér negyed órája így elmélkedés, Mária vezetésével végzett szemlélődés lesz. II. János Pál pápa emlékeztet arra is, hogy „a rózsafüzérben a Krisztus misztériumról való

elmélkedés sajátos módszere az ismétlés, mely természetes módon segíti elő a titkokkal való azonosulást. Ha az imát felületesen végezzük, szárazzá válhat, de ha a szeretet kifejezésének tartjuk, nem fáradunk bele, hogy újra és újra visszatérjünk a szeretett személyhez. Az Üdvözlégyek ismétlése közvetlenül Máriához fordul, a szeretet aktusa övele és őrajta keresztül Jézusnak szól". Eközben az imádkozót az evangéliumi életvitelre, Krisztus követésére serkenti, a helyes gondolkodásmódra tanítja, kellő bölcsességre neveli. Szent Domonkos, a nagy rendalapító korának tévtanításai, eretnekségei ellen, mint szellemi és lelki fegyvert használja és ajánlja a szentolvasót. Ezzel az imádsággal több lelket mentet meg, mint prédikációjával. Megszívlelhetjük buzdítását: „A rózsafüzér szent kard. Ez a kard nem üt sebeket, hanem inkább begyógyítja azokat. Ez a kard nem olt ki életeket, hanem inkább feltámaszt lelkeket a bűn halálából. Vegyük kezünkbe ezt a szent kardot, a rózsafüzért és harcoljunk vele a lelkekért, a békéért, a szeretetért.”

Forrás: a ménfői Nagyboldogasszony plébánia honlapja

2011. szeptember 24-én, szombaton Beer Miklós püspök atya Vácon, a székesegyházban akolitusokat és lektorokat avatott. Veresegyházi Bencsik Balázst és Necz Péter lektorra, Jamrik András, Leszák András és Páll Mártont akolitusává avatta. Az avatásról és a szolgálatról így írtak az érintettek:

„Legyetek Isten követői, és éljetez szeretetben”

Ez a Szt. Páli levélből származó felirat áll egy délvidéki falucska (Mohol) katolikus templomának szentélye felett.

Ez az én életmottóm is, ezt próbálom, kisebb-nagyobb sikerrel megélni az ünnep- és a hétköznapokban egyaránt. Akolitusnak lenni sem jelent mást számomra, mint Isten követői közé állni és szeretetben szolgálni az Urat és embertársainkat.

Meggyőződésem, hogy az akolitus avatással különleges kegyelmet kaptunk szeretett és tisztelt püspökünkön keresztül magától a Mennyei Atyától. De ez a kegyelem nem tesz mássá, nem tesz különbé minket Isten népének tagjaitól, hisz mi magunk is közéjük tartozunk. Ezt szemlélteti az egyszínű tiszta fehér ruhánk, és ezt kell, hogy tükrözze életünk egyszerűsége.

Akolitusnak lenni annyit jelent számomra, mint az Urat és az Úr szolgálait szolgálni, a közösséget segíteni akkor és ott, amikor és ahol tudjuk, valamint az Igét hirdetni amilyen körülmények között csak lehet. Ha kell tanúságtétellel a szürke hétköznapokban, ha kell igeliturgia keretében az Isten házában.

Ezúton is köszönöm Zsolt atyának, a veresegyházi plébánia közösség valamennyi tagjának, hogy hitvesemmel együtt immár egy éve befogadtak, és köszönöm azt a kegyelmet, hogy szolgálhatom Önöket/benneteket. Végezetül álljon itt a hálaadó imám, melyet az avatás napján lévő szentségimádáson mondtam el.

„Mennyei Atyám, hálat adok neked azért, mert kiválasztottál szőlőmunkásodnak. Köszönöm, hogy szolgálhatok neked, és részt vehetek szent misztériumod az Eukarisztia kiszolgáltatásában. Kérlek, küld el Szent Lelkedet, hogy az Ő segítségével ellent tudjak állni a gonosz mesterkedéseinek, és mindig a szeretetet tudjam közvetíteni embertársaim felé. Kérlek, add meg, hogy ne akarjak más lenni, mint egy szürke, jelentéktelen számár, olyan, amely 2000 évvel ezelőtt az Igét, az élő Igét vitte a hátán Jeruzsálem népének. Ámen”

Jamrik András Attila

Az elmúlt néhány nap, és a hozzá vezető út egy erős, katartikus élményt idézett elő bennem, és arra indított a Lélek, hogy ezt ne tartsam magamban, hanem inkább osszam meg minél szélesebb körben, mert sokak javára válhat. Az is célom ezzel, hogy magamban minél jobban átgondoljam a történeteket, és a későbbiekben, nehezebb időszakokban ebből meríthessek saját épülesemre. Kérem ezért a Lélek útmutatását és segítségét, hogy minél hitelesebben tudjam mondatokba önteni mindazt a csodát, amit átéltem.

Az elmúlt időszak egy izgatott, várakozással teli készüllet volt számomra. Készültem olyasvalamire, amit tudtam, hogy mivel jár külsőleg, kiszámíthatónak gondoltam, mégis sejtettem, hogy hozhat újdonságot, és nagy lépés lehet az Istenhez vezető úton. Ennek az eseménynek a napján már teljes odaadással készültem, Istenre figyeltem, és bizakodva vártam, hogy mire hív, merre akar vezetni, és igyekeztem magamat minél jobban odaadni. Az esemény este volt, és annak ünnepélyes forgatagában könnyen elvész a figyelem, de Isten gondoskodott arról, hogy utána legyen időm mélyen átélmélkedni, hogy mi történt. Ezen a jeles napon a Szentségimádás közben felolvastunk egy szentírási részt Pál apostoltól, melyben ez áll: „A kegyelmi adományokat mindenki azért kapja, hogy használjon vele.”

Számomra az én meghívásom világos dolog, ugyanakkor folyamatos küzdelem önmagammal, alkalmatlansággal. „Az egyház arca ti vagytok” mondat számomra teher, mert bizony, ha az Egyház rám hasonlít, akkor komoly bajban van a jövő... Tehát a hivatás jól felismerhető, a lélek erős ugyan, de a test gyöngé. Sok kétely, félelem, aggodás fogott el, de nem tudott hatalmába keríteni igazán. Imák szerveződtek, sokak támogatását megérezhettem, és ez óriási erőt adott. Rájöttem, hogy ez a hivatás nem az én küzdelmem. Nem az én ügyeskedésem, okoskodásom, vagy az én érdemem. Ez kegyelmi ajándék, amelyet azért kaptam, hogy használjak vele. Ez újabb erőt ad, és valahogyan titokzatos módon segít csökkenteni az önmagamban való kételkedést. Megnyugvást ad, hogy igazából nekem „csak” önmagamot kell odaadnom, a többi a Szentlélek munkája. Sokan, akik nem is tudták, hogy pontosan mivel jár ez az egész, miről is szól, mégis elhozta őket valami, és ez újabb nyilvánvaló jele, hogy szeretet vesz körül, biztatnak, erőt adnak. Ajándék, ajándék hátán vett körül. Kifakadt belőlem, hogy mennyire hálás vagyok a Jóistennek mindezért. Előttört belőlem az Ő dicsőítése ezért a sok kegyelemért. Ekkor igazán éreztem, hogy mennyire szeret engem. Ezt sokszor elmondjuk, ha örülünk valaminek, vagy ha jobban tudatosul bennünk, hogy boldogok vagyunk, hálásak a sok jóért, de ez most nekem más volt. Azt hiszem, ilyet nem éltem még át. Elkezdtem azért imádkozni, hogy jó eszköz lehessen, hogy hitelessé tudjak válni ehhez a hivatáshoz. Hogy oszlassa el a sok kételyt, félelmet bennem, mert tisztán látom, hogy milyen kegyelmi adományokat kaptam, amikkel szolgálhatok. Kértem, hogy adjon embereket, akik szomorúak, bajban vannak, problémákkal küzdenek, vagy meggyengültek az Istenhez vezető úton. Kértem, hogy segíthessek nekik, meghallgathassam őket, felvidítsam őket, és segíthessek Istenhez vezetni őket. Ez minden keresztény feladata egyébként. Pár percre rá, hogy ezt imádkoztam, kaptam valakit, akinek épp szüksége volt erre. Amit kértem Isten országának építése érdekében, azonnal megkaptam.

Félelmetes.

De nagyon nagy örömet jelentett ez. Ajándék volt ez az illető, és rajta keresztül is megerősítést kaptam. Olyan istenélményem volt mindezek által, annyira Isten szerető ölelésében éreztem magamat, hogy örültem volna a halálnak. Amíg át nem él ilyesmit az ember, addig talán nem tudja ezt elhinni, felfogni, vagy egyáltalán elfogadni. Én átéltem. L.A.

HÉTKÁPOLNAI ZARÁNDOKOK VERESEN

Hosszú hónapok tervezgetése után egy három irányból indult nagyszabású zarándoklat részesei voltunk 2011. szeptember 9-én. A Zarándoklatot az egyházmegyei Férfiszövetség szervezte a váci Hétkápolna kegytemplom fennállásának 300. évfordulójára.

Kedves felkérésükre vállaltuk a Szada-Őrbottyán szakaszon a házigazda szerepet, és minden feladatot, ami ezzel jár.

Szeptember 9.-én a délutáni órákban érkeztek a szadai templomhoz, ahol már vártam őket. A lelki és fizikai felfrissülés után javaslatomra a Margita felé vettük az irányt. Útközben elmondták, hogy hosszabb távon egy felfestett Mária-utat terveznek Verese gyház és a máriabesnyői kegytemplom közé, így elsősorban a helyiek véleményét kéri ki a majdani útvonal kijelölésével kapcsolatban. Itt nálunk Verese gyházon a Margitán a Kereszt, a Szent Margit-kápolna és a Trianon-emlékmű azon kívül, hogy egy helyen található, egyben nagyon sok egyházközségi eseményünknek szakrális helyszíne (éjszakai keresztút, a besnyői zarándoklat, virrasztás a városért, stb.), így természetesen kihagyhatatlan! A szadai emelkedőn felfelé küzdő zarándokok ezzel nem biztos, hogy abban a pillanatban egyetértettek, de felérve – a hely szellemétől megérintve és a panorámát meglátva – már lelkesen bólogattak, hogy kár lett volna kihagyni! Egytized rózsafüzér elimádkozása után megkezdtek az ereszkedést a szánkózódombon. A városba beérve kis füzetből énekeltünk zarándokénekeket és a főúton mentünk templomunk irányába, ahol érkezünk a harangokat is meghúzták!

A templomban Ferencz Zoli kedvesen fogadott, rövid ismertetőt tartott, majd megmutattuk a zarándokoknak a szálláshelyet. A szentmise és a gyónás ideje alatt éppen elkészült a bogrács gulyás. A kellemes időben a plébánia udvarán, padokon terítettünk meg. A vacsora előtt Zsolt Atya mondott köszöntőt a Pio Otthon pinchehelyiségében.

A kitűnő vacsora és a süteményezés után a zarándokok nyugovóra tértek, hiszen másnap ők még Vácig gyalogoltak.

Szombaton jó korán elkészítettük nekik a reggelit, amiből még úticsomagra is futotta. A Verese gyház-Vác útszakaszon Csillag Péter tartott lelkie vezetést. Néhány nagyon szép gondolat és közös ima után a templomkertből elindultunk a Ligetek felé. A Thermál-falu végén az erdőszélen köszöntem el a zarándokoktól, akik nagyon hálásak voltak az ajándékokért.

Ezúton is tolmácsolom köszönetüket Zsolt Atyának a személyes fogadtatásért és a bőséges ellátásért; Ferencz Zolinak és Dórinak az alapanyagok beszerzéséért, a felülmúlhatatlan gulyásért és a reggeli elkészítéséért; Jácinta nővérnek és Necz Ilonkának a süteményekért; Csillag Péternek és Évának a szombati lelkipozításért.

Horváth Gy.

PÉCSI RITA ELŐADÁSSOROZATA

Bizonyára más is érezte már úgy egy előadás, film, egyéb élmény után, hogy ez nagyszerű volt, sokat adott tartalmilag, érzelmileg, ezt mindenkinek át kéne élni, tudni kellene, kihagyhatatlan!

Ilyen érzésekkel hallgattuk végig az első nap előadásait, pedig egy egész napon keresztül nem kényelmes a templom padjaiban ülni. Az előadó szinte egész nap ki sem tudott jönni a templomból, mert a szünetekben mindig akadt érdeklődő. Nem csoda, hiszen a téma eleve nagyon aktuális, az előadó tapasztalata, látásmódja pedig rendkívül hiteles volt. Az első alkalommal a család meghatározó szerepéről volt szó, hiszen a család a „nevelés felszentelt helye”. Különös hangsúlyt fektetett az édesapák meghatározó szerepére, mélységeiben tárgyalta az apai hivatás lényegét. Az édesapa Isten személyes képviselője a családban, küldetése, hogy rajta keresztül megtapasztalhatóvá váljon a Mennyei Atya szeretete.

A nap további előadásaiban a csecsemő és a kisgyermekkor növekedéstörvényeiről volt szó, melyek azok a nagyon fontos tényezők, melyre most „nyitott az ablak”, amit ha elmulasztunk, később csak sokkal nehezebben tud pótolni a felnövekvő ember. Az utolsó előadásban a felnőtt kor lélekmozgásairól, a különböző szakaszok életfeladatairól volt szó, melyek legalább annyira meghatározók az élet kiteljesedése szempontjából, mint a gyermekkor.

A következő alkalom október 22-én 9 órától lesz. Három hosszabb előadás keretében a kisiskolás korról, a játékról, a kamaszkorról, és a nemi identitás alakulásáról lesz szó. Várunk minden érdeklődőt, aki érintettnek érzi magát, akár aktuálisan gyermeket nevel, akár készül rá, akár szeretné látni saját élettörténetét. Érdemes egész napra jönni, némi hideg élelemmel felszerelve. Az előadás anyaga könyvben is megvásárolható az előadás napján. Az első nap előadásai CD-n elérhetők, ha valaki szeretné meghallgatni, a sekrestyében iratkozhat fel.

P.É.

EGYHÁZKÖZSÉGI ZARÁNDOKLAT A CSALÁDOKÉRT – 2011. október 1.

Miből is állt ez a zarándoklat? A tények a következők: kb. 60 fő a féléves kisgyermektől a 70 év feletti néniig bezárólag. 1 lektor, 2 akolitus, 1 diakónus és egy pap (Zsolt atya). 18 840 lépés a Margitától, a kereszttől a máriabesnyői kegyhelyig. 9.4 km gyaloglás. Csak ennyi? Semmi egyéb? Bizony nagyon sok minden történt, ami csak belülről volt érezhető.

Zsolt atya áldása előtt ki-ki tisztázhatta magában kinek is, minek is ajánlja fel a zarándoklatot.

Az első pihenőhelyen az édesanyáknak az elmélkedése Máriáról az anyaság örök kérdéseit feszegette: vajon jó anya vagyok-e? Jól nevelem-e gyermekemet? A mai anyák aggodalma tisztán tükröződött az elmélkedés végén a könyörgésekben. Mélyen megindító volt az édesanyák aggodása gyermekük jövője miatt.

A következő pihenőhelyen az édesapáknak szóló elmélkedésben Szent József mutatott példát az apai és a családfői hivatásról. Az utolsó pihenőhelyen a kisdéd Jézust szemlélhettük egy újabb elmélkedés keretében.

Megérkezve Máriabesnyőre, csatlakoztak hozzánk a busszal érkezett testvéreink még kb. harmincan. Sebők Sándor atya csodálatos család-pasztorációs előadása után, a szentségimádás alatt mindenki az élő Jézus elé vihette családját, szeretteit. Jézus odahívott minket magához és letehetjük, mind fizikai mind lelki terhünket elé. Érezhető volt Jézus otléte és kegyelmének kiáradása.

Kéréseinket nemcsak szóban, de írásban is Jézus elé vihettük, és a kéréseink levélformájában, a napot lezáró szentmise alatt végig az oltárnál „Jézus szeme előtt” voltak.

Máriabesnyő - Mária kegyhely

Ézúton kívánom Jézus kegyelmébe mindezen kérések teljesítését, és remélem, minden zarándoknak sikerült, ha nem is útközben, de a szentségimádásban vagy a szentmisében találkoznia Jézussal.

Fischer László

SEGÍTŐ SZERETET

„Velem tettétek” Mt 25, 40

2011. szeptember 18-án a református iskolának 124.600 Ft-ot gyűjtöttünk össze. Köszönjük a testvérek nagylelkű segítségét!

Értesítjük a kedves testvéreket, hogy egyházközségünk karitászcsoportja a közeljövőben átszervezi eddigi működését. A szolgáló szeretet jegyében kérjük és várjuk az egyházközség azon tagjainak jelentkezését, akik tevékenyen,- rendszeresen vagy alkalmyszerűen részt vállalnának idős, beteg vagy épp bajba jutott testvéreink segítésén. Olyan önkéntesek felajánlását várjuk, akik szívesen részt vennének a karitászcsoport munkájában, a szeretet szolgálatban, állandó vagy külsős tagként. Jelentkezni Molnár Zsolt atyánál lehet személyesen, vagy az alábbi elérhetőségeken: telefon.: 20/9104509; e-mail: molnar.zsolt@vaciegyhazmegye.hu

Folytatjuk Páll Melinda és Szöcsi előző számokban megkezdett írását.

"(VERES)EGYHÁZUNK, avagy a mi kis falunk"

Egy kisfiú feljegyzései a katolikus családos közösség hétköznapijairól

Anya egyik ismerőse hívott el minket egy vasárnap, aki már rég járt oda. Ha már misére megyünk, miért is ne nézhetnénk meg a családos közösséget is. Már a neve sem nagyon tetszett nekem. Én a régi barátokkal szerettem lenni, nem akartam ismeretlen családok gyerekeivel együtt lenni helyettük. És persze tartottam a sok új arctól és névtől, váratlan kérdésektől, meg hogy nem tudjuk a sok dalt sem rendesen, de apa mondta, hogy csak bátran tátogjunk és senki nem úgy született, hogy tudta volna őket. (Aztán később kiderült, hogy van, aki mégis.)

Az első alkalom furcsán sikerült. Mint ahogy gondoltam is. A többiek mindenkit ismertek, én meg senkit. Azt viszont - nem tudom honnan -

jól látták, hogy én nem ide tartozom, pedig próbáltam a süteményes asztal mögött meghúzódní, de mosolyogva kérdezték egy csomóan a nevem, hogy kinek a gyereke vagyok, hány éves és hanyadikos. Ha jobban belegondolok, nem is értem, hogy ezek után hogy tudtak anyáék rávenni, hogy menjünk el a legközelebbi alkalomra is. (Talán a sütik lehettek az okai?)

Hogy is lett a hétköznapok, ünnepnapok és hétvégék legjobban várt eseménye nekem is a családos közösség? Beszippantott, mint egy porszívó. Lassan nemcsak a falinaptár lett tele azokkal az eseményekkel, amikor együtt vagyunk, hanem ha otthon ültem a számítógépnél, akkor is rá-rá néztem a honlapunkra, mert már úgy éreztem és érzem, az enyém is.

Kimásolok ide pár okosságot róla. Például ez az egyik kedvencem: „Életünk malomköve őrlí apró búzaszemeinket, ami eddig pelyva volt bennünk, azt messzire fújja a szél. Csak együtt lehetünk kenyér!” Az elején nem nagyon értettem, mit is jelent ez, de most már egyre többet értek belőle. Főleg ebből a kenyeres dologból.

Hogy együtt lehetünk kenyerek!

Huhhhh. De jó lenne, ha el tudnám mesélni, hogyan és mivel telnek napjaim. Nem értem, mire szántam azt a rengeteg sok időt előtte és mire is vágyhattam. Mert ami igaz, az igaz, mióta járunk a közösségbe, folyamatosan várok valamit. Apa haragszik is érte, mert még haza sem érünk néha az egyik programról, én már útközben kíváncsi vagyok a következőre. Anya azt mondja, hogy így nincs időm a hálára, ami szerinte legalább annyira fontos. Mert hálásnak lenni jó. De mi a jó abban?- kérdezte a múltkor a nővérem, aki pedig egy csomó dolgot sokkal jobban tud nálam (ami egyébként nagyon bosszantó, ezért néha eldugom a kedvenc radírját, amit aztán nagyon keres, és én vagyok akkor a nagyon ügyes és segítek neki megtalálni. Amiért ő nagyon HÁLÁS, és olyankor azt is mondja, hogy

TE MILYEN ÜGYES VAGY!!!

A folytatást a következő számban olvashatjuk!

Október 8-án 18 gyermekünk részesült élete első szentáldozásában. Köszönjük az eddigi és kérjük a további imákat értük és családjaikért.

Szeptember végén újraindult a teremfoci a kisebb korosztálynak. Szeretettel várunk minden legfeljebb alsós kisembert a Fabriczius iskola tornatermében péntekenként 18:30 és 19:30 közt egy önfelelt játékra. Részletes információért Ratkai Leventéhez (30-515-9722, levente.ratkai@invitel.hu) fordulhatnak.

Folytatódik a "nagyok" plébániai focija. A szokott helyen, minden kedden a Mézesvölgyi Iskola tornatermében találkozunk, 19 órakor. Minden régi és új érdeklődőt szeretettel várunk! **Ötödik osztályos illetve idősebb gyerekekre (lányokra is!) és apukáikra számítunk!** Részletes információért Lajos Zoltánhoz (30-242-4842, lajosz@t-online.hu) fordulhatnak a testvérek!

Mint ismeretes a testvérek előtt 2011. október 1. és 31. között népszámlálás lesz. Az MKPK felhívásához kapcsolódóan kérjük a testvéreket, hogy a népszámlálás során a felekezeti hovatartozásukra vonatkozó kérdést semmiképpen ne hagyják megválaszolatlanul. Vallják meg ezzel is katolikus mivoltukat, ennek fontosságára hívják fel katolikus ismerőseik, rokonaik figyelmét.

Felhívjuk minden katolikus testvérünk figyelmét, hogy a napokban kezdődött népszámlálás során, a Központi Statisztikai Hivataltól kapott tájékoztatástól eltérően az internetes kitöltés esetén a katolikus szót önmagában nem fogadja el a rendszer. Ebben az esetben javasoljuk a Magyar Katolikus Egyház lehetőséget választani. Amennyiben hagyományos kitöltés esetén a számlálóbiztos nem fogadná el a katolikus jelzőt, akkor a római katolikus vagy a görög katolikus megjelölést célszerű választani.

HITTANÓRÁK RENDJE AZ ÓVODÁKBAN

Óvoda	Hitoktató	Időpont
Széchenyi tér	Harcos Györgyné	péntek délelőtt
Ligetek	Illésfalvi Péterné	péntek délelőtt
Csonkás	Lakatos Józsefné	péntek délelőtt
Lévai u.	Sejtes Elvira	péntek délelőtt
1. és 3. sz. összevonva	Lugosi Margit	hétfő délelőtt
Picur (magánóvoda)	Jácinta nővér	szerda délután

ESEMÉNYNAPTÁR

Október 14. 19.00	elsőáldozásra készülő gyerekek szüleinek találkozója
Október 16. 9.30	gyerekmise
Október 22. 9.00	Pécsi Rita előadássorozatának 2. része
Október 30. 18.00	gyerekmise
November 1. 8.00	szentmise Mindenszentek ünnepén
15.00	sírszentelés
November 2. 18.30	szentmise a Halottak napján

Ezentúl hétfő és szerda este helyett ezeken a napokon délelőtt 10 órakor tartunk Szentmisét a Szent Pio otthonban. Szerdánként este fél 7-kor az órszentmiklósi templomban lesz szentmise.

**Imádkozzunk a szeptemberben
keresztelt gyermekekért!**

Holub Hanna Olívia
 Havai Tamara
 Havai Laura
 Szabó Ambrus Benedek
 Lepsényi Simon Maja
 Urunk Jézus Krisztus, áldd meg
 ezeket a gyermekeket, akik a
 keresztségben Tebenned
 újjászülettek! Segítsd szüleiket és
 keresztszüleiket a példaadásban!
 Amen!

A következő hónapban az alábbi családért imádkozunk:

Október 24 – 30. Szász – Nagy család

A be nem töltött időpontokra még várjuk a családok jelentkezését a templomi belső faliújságon!

SZENTMISÉK TEMPLOMUNKBAN

Hétfőn és szerdán a Szt. Pio
Otthonban..... ..10.00
Pénteken..... ..18.30
Kedden és csütörtökön ugyanebben
az időben **igeliturgiát** tartunk áldozattal
Szombat..... ..08.00
Vasárnap..... ..08.00; 09.30; 18.00
Gyónási lehetőség minden mise előtti
15 percben, illetve előre megbeszél
időpontban a plébánián is van
gyónatás.

Görög katolikus misék: minden
hónap 1., 3. és 5. vasárnapján 11.30

SZENTMISÉK ERDŐKERTESÉN

Szombat..... ..18.00
Vasárnap..... ..08.00

SZENTMISE ŐRSZENTMIKLÓSON

Vasárnap..... ..9.30

SZENTMISE VÁCBOTYÁNBAN

Vasárnap..... ..11.00

SZENTMISÉK VÁCRÁTÓTON

Szombat..... ..18.00
Vasárnap..... ..11.00

SZENTSÉGIMÁDÁSOK TEMPLOMUNKBAN

Hétfőn és csütörtökön 19 órától; Reggeli
szentségimádás hétfőtől csütörtökig 6.00;
pénteken 5.00 órától, hétfőig 6.30-
7.30-ig (zsolozsma 6.30-tól)

KÖZÖSSÉGEINK

Óvodás közösség: péntek 17.00

Alsós közösség: péntek 17.00

Felső közösség: péntek 17.00

„Kis ifi” közösség: péntek 19.30

Ifjúsági közösség: péntek 19.30

Családos közösség: minden hónap
első szombat 17.30

Életige kör: minden hónap 2. péntek 19
óra, Erdőkertes (**változás!**)

Felnőtt közösség: minden szerda 19.00

Kalász közösség: minden hónap
második vasárnap délután

Szent Antal imaközösség: minden
hónap 13-án 17.30

Szent Anna Bibliakör: hétfő 10.00

Kórus: minden szerda 19 óra

Gitáros kórus: minden vasárnap 16.30

Karitás: minden hónap második szerda
19.15

Útkeresők: minden kedd 19.15

Dicsőítő csoport: kéthetente szerdán 19 óra

Rózsafüzér társulatok: minden hónap
első vasárnapja

Missziós Imaközösség: minden hónap
első vasárnap 16.00

Baba-mama minden csütörtök 10-12-ig

Szeretetláng kéthetente szombaton 9.00

Cursillo csoport: minden hónap 1.
csütörtök 18 óra (könyvtár)

HIVATALI ÜGYEK

Bejelentkezni a keresztlőre a kívánt időpont előtt legalább **3 hónappal**
szükséges (a baba születésének várható időpontja előtt is el lehet intézni).
Bejelentkezés Lukács Péter állandó diakónusnál a +36-30-4744549-es
telefonszámon.

Bejelentkezés az esküvőre minden év **február 1-ig**, Molnár Zsolt plébános
úrnál. Ha kérdése van, az 589-540-es vagy a +36-20-9104509-es
telefonszámon lehet felvilágosítást kérni.

Plébániai irodaügyelet a Szent Pio Otthonban munkanapokon 8-15 óráig.

A szentmise szándékok elolvashatók a faliújságon és a sekrestyében!

Kiadja a Veresegyházi Római Katolikus Egyházközség. Megjelenik havonta.

A kiadványért felelős Molnár Zsolt plébános.

(e-mail: molnar.zsolt@vaciegyhazmegye.hu)

Szerkesztőség: dr. Horváth György, Ferencz Zoltán

(e-mail: ferencz.zoltan@veresegyhaz.vaciegyhazmegye.hu)

Az újság elolvasható a www.veresegyhaz.vaciegyhazmegye.hu honlapon is.